

Publicerad 2015-09-27 15:24 av maja.s

Vita lakan

Teet har kallnat för länge sen.

Luften är tunn.

Sekundvisan rör sig men tiden står still.

Hon söker efter sin själ i en krossad spegel.

Allt som är skulle aldrig få vara.

Rött vin blir fläckar på vita lakan.

Skrubbar bort huden för att hitta ännu ett lager av smuts.

Tvångsmässig upprepning.

En känsla av sorg faller tung från bröstet.

Fast tiden står stila kommer känslan tillbaks.

Innanför dessa väggar finns ingen lättnad.

Den döda växten i fönstret vittnar om en skadad tid.

Färdig skrivna dagböcker står staplade på hög.

Berättar om platser hon lämnat och människor hon hatar.

Röker för att fylla luften med något annat.

Skriker för att överrösta tankar.

River sönder tapeten vid sängkanten.

Drar igen persiennen och låtsas sova.

Bär på sorger hon inte får visa och känslor hon inte får ha.

Bakom en låst dörr.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren maja.s med Poeter.se id #50514 innehar upphovsrätten